

Med hensyn til statsministeren har statsministeren jo selv været med til at beslutte – og han har også udtalt sig i pressen om det – i december 2002 sammen med de øvrige EU-ledere på grund af en rapport og en anbefaling fra Kommissionen, at hvis Tyrkiet opfylder de politiske Københavnskriterier, vil EU ufortøvet indlede tiltrædelsesforhandlinger med Tyrkiet.

Det er den beslutning, der er truffet. Kommissionen offentliggjorde den 6. oktober sin rapport og anbefaling, og så sagde jeg i min tale: Det betyder altså, at man kan forvente, at forhandlingerne går i gang på baggrund af den anbefaling. Men jeg sagde også i min tale, at vi jo ikke ved, hvor forhandlingerne ender.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Vi hørte den her argumentation, og vi forstår den i og for sig godt. Vi forstår godt, hvad der menes, når man siger, at hvis man nægter Tyrkiet optagelse, kan man kaste dem i armene på en fundamentalisme, og at det kan være u hensigtsmæssigt. Udmærket.

Men der ligger en risiko til den anden side, en risiko for, at Europas grænse bliver flyttet ned i stormens øje, og at Europa bliver islamiseret. Begge risici er der, så lad mig spørge udenrigsministeren selv: Synes udenrigsministeren ikke, at det er lidt letsindigt fuldstændig at se bort fra den risiko, som statsministeren med så stor styrke gjorde gældende, før han blev statsminister?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes ikke, jeg behøver at spille Folketingets tid med for tredje gang at gentage, hvad vi besluttede i december 2002. Men hvis hr. Jesper Langballe vil se 20 år frem i tiden og se på risici, så kan der også være en risiko ved ikke at gøre Tyrkiet til en del af Europa som et europæisk land, der opfylder alle vores demokratiske, politiske og økonomiske kriterier. Hvis man endelig skal forestille sig fremtidige risici, vil jeg hellere se Tyrkiet indenfor end udenfor.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan konstatere, at udenrigsministeren ikke vil give sin egen ordfører ret i, at man ikke kan udelukke en folkeafstemning – eller er jeg fejlinformeret? – om Tyrkiets medlemskab af EU. Det er dog relevant nok at spørge til. Det ene parti,

nemlig De Konservative, sidder i regering, og udenrigsministeren er minister for regeringen på det her område, så der må være en klar holdning. Enten vil man ikke udelukke en folkeafstemning, eller også vil man udelukke en folkeafstemning. Det var det ene spørgsmål.

Kl. 17.30

Det andet går på den situation, som opstår, hvis landene i EU siger ja til, at man kan indlede optagelsesforhandlinger. Der kunne jeg godt tænke mig at få regeringens holdning til, i hvilke tilfælde optagelsesforhandlingerne eventuelt bør indstilles. Hvis nu Tyrkiet ikke gør fremskridt i bekæmpelse af korruption, sikring af menneskerettigheder og etniske minoriteter som kristne f.eks., mener regeringen så, at man bør indstille de forhandlinger, der er sat i gang på det tidspunkt?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Med hensyn til spørgsmålet om folkeafstemning har jeg svaret. Jeg synes, det er billigt pointjageri at begynde at diskutere, hvorledes et Folketing vil reagere om 10, 15, 20 år. Flertallet af os, der er her i Folketinget i dag, får ikke noget som helst med det at gøre.

Det Folketing, der sidder om 15-20 år vil være bedøvende ligeglad med, hvad nogle måtte have sagt her i Folketinget for 15-20 år siden. Det vil slet ikke binde dem, så derfor mener jeg, det er billigt overhovedet at begynde at tage et kommende Folketing som gidsel for en diskussion her.

Det, fru Helle Sjelle sagde, var også, at ingen kan vide, hvad et kommende Folketing vil beslutte, og uanset om vi måtte beslutte det ene eller det andet i dag, er det kommende Folketing ikke bundet af det. Derfor er der såmænd ingen grund til at bruge tid på det.

Det andet er meget vigtigere. Det er klart, at forhandlingerne kan blive indstillet, hvis Tyrkiet ikke lever op til kriterierne. Hvis Tyrkiet bevæger sig baglæns, hvis demokratiet bevæger sig baglæns, vil man med den øgede monitorering melde tilbage til Det Europæiske Råd, og så kan man beslutte at standse forhandlingerne.

Det er klart, at det hele forudsætter, at der kommer den proces, som hr. Buksti også var inde på, som ophæver alle Dansk Folkepartis betænkeligheder. Til den tid vil Dansk Folkeparti så også stemme ja, forstår jeg.